

Sidvagnsåkare På Nytt

I början av maj 1997 var det en tvådagars instruktörsavrostning i Uppsala. Dels var vi på Scandic Hotell och pratade om pedagogik och ledarskap och dels hade vi praktiska övningar, både på Bilprovningens asfalt och ute på vägarna.

Jag lånade en BMW 850R med ABS-bromsar och tvärnitade med handbromsen på grusväg för första gången. Det var en udda upplevelse där hjärnans normala reaktioner måste kopplas bort. Alla klarade inte bromsövningarna lika bra och i samband med Skandis-tävlingen dök klubbens ordförande upp på kryckor.

Ordonnanserna Bengt Friberg och samordnare Leif Våg-hals på Skansis. I bakgrunden Peter A på kryckor.

Sista gemensamma midsommaren på Notvikens Camping skulle det visa sig vara.

Jonnies första resa på egen mc till Åland.

Klubbmedlemmarnas midsommarfirande vid Åländska Notviken började tunna ur. Men vi var några som var där och höll traditionerna vid liv. Jonnie hade köpt mc och åkte på sin Yamaha 125:a. Det visade sig senare att det blev sista gemensamma klubbresan till Notviken.

I juli var det gemensamt kalas för 50-åringarna Per Hofvander och Marianne Leek vid Red Wings klubbkåk i Mora. Tommy Texas Carlsson skulle åka sidvagnsekipage dit och för första gången på 45 år fick jag åka en längre tur i sidvagn.

I en strävan att bygga upp ännu mera samarbete om mopseracingen, åkte vi till gokartbanan i Hedemora för en inofficiell tävling/uppvisning. Tyvärr blev det inte mera fortsättning i Dalarna efter det.

Våren 1998 var Avrostningen ännu en gång vid Bilprovningen i Boländerna. NTF:s Claes Litsner var med och presenterade 0-visionen för hojåkarna.

Första resan i en vanlig sidvagn på många år gick till Mora.

NTF:s Claes Litsner pratar 0-vision för Avrostsdeltagarna.

"Snabb serpentin" på Bilprovningens område.

ÖAMCK firade 30 år och hade stor jubileumsfest i Granebergsparken. Ungefär samtidigt firade Lelles sitt 40-årsjubileum vid Nymansgatan med stor grillfest för besökarna.

Ovan: Restor serverade korv på Lelles 40-årskalas och klubben bjöd på smaskig tårta och dans på 30-årsjubileet (Nedan).

Jannes Classic-BMW var av lite annan modell än jag tidigare åkt och därmed annorlunda burkslavsteknik.

I september ringde Janne von Reis och undrar om jag vill vara burkslav åt honom på en Classic-tävling i Anderstorp eftersom hans ordinarie passagerare fått förhinder. Givetvis följde jag med och vi träffade vår klubbmedlem Karin Berglöf som bor bara några mil från banan numera. Det var en kul känsla att, efter över 10 års uppehåll, hänga rumpan strax över asfalten igen.

Efter en lite knackig träning, knep vi en fin andraplats på lördagen. I en av soloklasserna deltog förre isracing-världsmästaren Erik Stenlund som också fick kliva upp på samma prispall. Tyvärr var det en del strul med hojen, så vi packade ihop och åkte hem innan söndagens tävling.

Märkligt nog hann Räddningstjänsten klara större delen av det timmerbyggda garaget vid branden.

Erik och en del av konstverken på vernissage i Sigtuna.

"Klubbens präst" Erik hade lagt prästkragen på hyllan och sadlat om till konstnär. Givetvis gjorde jag ett besök när han hade vernissage i Sigtuna och det var en fantastisk blandning av motorcyklar och religion på bilderna.

Året avslutades med att en uteliggare övernattade i garaget vid klubbkåken i Stångby. Han försökte väl värma sig men något gick snett och det började brinna i det gamla trähuset. Brandkåren var ganska snabbt på plats och lyckades rädda en del av garaget. Tyvärr försvann vedboden och en hel del körgårdsgrejer på vinden.

1999 började mina ordonnansuppdrag på Kristi Himmelsfärdsdagen med den populära löptävlingen Maja Gräddnosloppet med över 10000 tjejer och följdes upp på Tjejetrampet ett par veckor senare. På lånad mc skjutsade jag en baklängessittande TV-fotograf längs banan och följde honom hela tiden vid depån. Det betydde att jag också hamnade i VIP-tältet där svenska tjejeliten fanns.

Jonnies studentavslutningsfärd gjordes i Sören Söderbergs sidvagnsekipage.

Le Mansstart i det 2 timmar långa enduranceloppet för solomoppar avslutade dagens tävlingar...

...och många varv passerade deltagarna varvräknaren Hazze Markstedt.

Vi satt i fikakontrollen på Nattmaran som vanligt.

Samtidigt som det blev färre och färre moppedeltagare, ökade antalet som ville köra på Rörken. SMC Uppsala började organisera formella broms- och kurvkurser (BKK) med några instruktörer som hjälp och det började komma deltagare från Stockholmsområdet. Till att börja med var det dåligt med regelverk runt kurserna och det fanns inte heller några ljudbegränsningar. Så småningom skulle det visa sig att det var nödvändigt att styra upp verksamheten.

Nöjda pristagare i ÖAMCK:s Dagmaran.

Strax före starten till Maja Gräddnosloppet fanns klubbens ordonnanser på plats. Jag fick låna en BMW K75RT till uppdraget...

Det nya Millenniet inleddes som vanligt med Avrostning, diverse ordonnansuppdrag och en tämligen välbesökt Dagmaran under maj månad. Och sommaren fortsatte som vanligt både på Rörken och på touringar. Vid några tillfällen fick jag låna hoj till uppdraget.

Som mest var vi över 30 ordonnanser från Uppsala på Tjejtrampet i Stockholm.

Rörkenkörningarna Hotade

2001 hade vårens Avrostning flyttat till Bilprovningen i Librobäck, där det fanns stora ytor och lugna intilliggande gator för bromsövningar. De hade oftast stängt både lör- och söndagar och lånade gärna ut asfalten.

Inskrivningen/information på Avrostningsdagen vid Bilprovningen i Librobäck.

Fler och fler hojåkare hittade till Rörken, inte bara från Uppsala.

Bröderna Berglin var flitiga deltagare på Rörken och använde sina kunskaper på roadracingsbanorna.

Samtidigt tog körningen på Rörken med motorcykel fart ordentligt och . Än fanns det inga deltagarvästar och det var fortfarande betydligt mer lek än kursverksamhet. Många av hojarna passerade depån på bakhjulet till den stora publikens förtjusning. Men motardhojarna lät lite väl mycket och några grannar till Rörken klagar till Miljökontoret. Så kunde det inte fortsätta.

I min egenskap av ansvarig i Motorsportunionen, införde jag 100 dbA ljudbegränsning och många motardåkare och andra blev arga (mest på mig). Det brydde jag mig inte om och hänvisade busåkarna till något annat ställe. Plötsligt fick Unionen Miljökontorets ögon på sig och all verksamhet på Rörken kändes hotad. I det läget fanns inget annat att göra än att hantera verksamheten så att flertalet motorcyklister fick fortsätta att köra.

Krypkörning/balansövning på Avrostningen.

Uppställda för start i Heatracen i Viskafors.

Monica och jag tog en minisemester till Borås och samtidigt "råkar det" vara deltävling i solomoppemästerskapet i Viskafors, strax utanför staden. De flesta av deltagarna blev väl överraskade av att se mig där. Banan har senare använts till kursverksamhet för motorcyklister.

En deltävling i solomoppemästerskapet kördes som vanligt i augusti på Rörken med många nöjda deltagare från hela landet. Men det blev färre och färre intresserade klubbmedlemmar som ville vara funktionärer och det mesta organiserades av vår familj. Hur länge skulle det kunna fortsätta så?

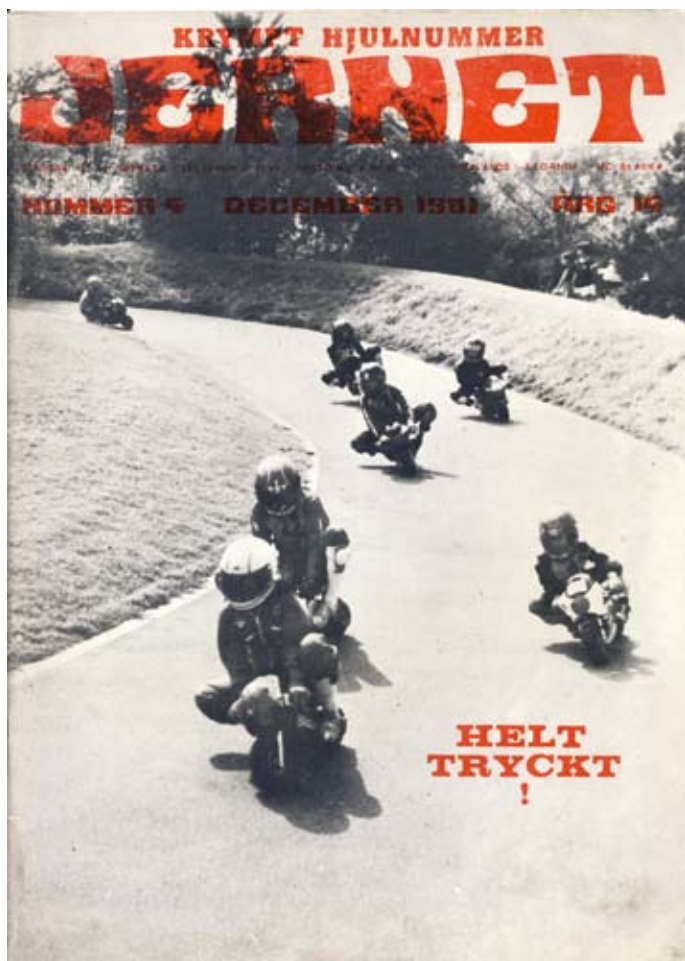

Roffe Heljefors fixar det sista på sin moppe innan start.

MC-Ägare Igen!

Våren 2002 kom minimotoentusiasten Anders Gull hem till mig med en förfrågan om träning med Minimoto på Rörken.

Han berättade att Minimotosporten föddes i Italien i mitten av 80-talet. Jag visade honom omslaget till JERNET nr 4 1981(!) där han kunde se minimotohojar i ett reportage från Japan betydligt tidigare. Det blev träning och senare under året kördes även en deltävling i Minimoto-serien. En av de duktiga unga förarna var hans son Robert Gull som senare blivit Roadracingförare på större maskiner.

Omslaget på JERNET från 1981 visade en annan bild av ursprunget till Minimotosporten. Fota: Stefan Wester

Länsstyrelsen hade konstaterat (hängde det kanske ihop med bullerproblemen vid kartingbanan?) att det inte fanns något tillstånd för endurokörning, trots att den pågått sen starten av området. En "frivillig" Miljökonsekvensbeskrivning (MKB) påbörjades och all officiell enduroåkning stängdes av under ett par år. Fast givetvis var det "svart-

Hårda kamper mellan förarna i Minimototävlingen.

Robert Gull hörde till dom vassaste redan då. Pappa Anders sköter servicen i depån.

åkning" då och då. Även om en hel del förarbete med MKB:n gjordes på ideell tid, kostade den färdiga pärmen och tillståndet över 200 000, pengar som vi kunde ha använt på bättre sätt i verksamheten.

Mitt i varmaste juli ville mc-tidningen Bike hyra Rörken för att köra ett 6-timmars test med 4 EU-mopeder. Jag blev medtestare på en av mopparna och det var en svettig men rolig dag. Så småningom kom det en mopedbilaga till Bike med reportage om en annorlunda dag på Rörken.

I augusti var det som vanligt Solomoppemästerskapet på Rörken. Tyvärr var det inte så många som ville vara frivilliga funktionärer längre. Och även om det skulle gå att arrangera med något färre resurser, ville jag hålla en viss

Niclas Carle, redaktör på tidningen Bike försöker göra luftmotståndet så litet som möjligt på raksträckan på Rörken. Det var tur att det inte dök upp något plötsligt hinder.

Trevlig grillfest som blev den sista med Solomoppeserien i Uppsala.

nivå för att det "skulle bli bra". Vid grillfesten berättar jag att det var sista gången vi arrangerade en deltävling i Uppsala. Många tyckte förstås det var tråkigt eftersom Uppsaladeltävlingen alltid hade hållit hög organisatorisk klass.

Stugbyn i Orsa Grönklitt blev Järngängets högkvarter.

I samband att Monica blev ägare till den trafikskola där hon jobbade, blev jag samtidigt ägare till en BMW K75RT. Därmed mc-ägare igen, för första gången sen 1987. Den motorcykeln hade jag lånat av ägaren flera gånger så jag visste hur den var att köra. Två veckor senare åkte jag till Orsa och träffade hela Järngänget från 70-talets SMC-styrelser. Nu fanns det plötsligt två hojar i garaget.

Järngänget samlade på trappan till Red Wings klubbstuga. Längst bak Eva-Eva, Lennart, Bjucken. I mitten Olle-Olle, Oldis, Hasse, Leif (och jag längst ner).

Svärfar På Hoj - Igen

Hemma pratade vi (av förklarliga skäl) mer och mer motorcykel och svärfar Erland lånade en Kawasaki ER5 från trafikskolan för att "övningsköra" på B&W parkeringen i Uppsala.

Han hade också gammalt mc-förflutet och hans intresse tändes igen. Istället för att ställa tillbaka motorcykeln i garaget och åka hem till Bålsta, tillbringade vi en hel dag på krokiga vägar i Roslagen tillsammans med Jonnie. Nån vecka senare fick han också prova den lite större Suzuki GSX750 på Rörkens gokartbana.

Svärfar Erland mellan konor på B&W-parkeringen.

Svärfars första "långtouring" på hoj på 50 år gick till vackra Åland med många fantastiska möjligheter.

På Reunion i Orsa träffade jag "två tunnhåriga äldre her-rar" som jag kände igen som Janne Leek och Anders Porry från SMC-styrelsen på tidigt 70-tal. Th fru Lise Porry.

Erland och jag åkte på min hoj till Åland några dagar. Vi bodde i en stuga vid Getaberget där vi åt Ålandspannkaka och undersökte grottor. Vi badade i havet och spelade minigolf vid Puttes Camping, strax intill Bomarsunds fästning. Vi tog några öl tillsammans och hade några underbara dagar på Åland.

Marianne Leek, som sedan många år bodde i Orsa, ordnade en återträff med massor av SMC:are som träffats under 70-talet. Fantastiskt kul att träffa många av de göteborgare, stockholmare och andra som man sett på SMC-årsmöten och mc-träffar överallt. Det var nog den största samlingen "SMC-insyltade" jag sett på många år.

Förutom jag fanns fd ordisarna Tore Ternell, Aimo Nietosvouri, Janne Leek och Leif Hägerström på plats.

En tidig septembermorgon på väg till Knutstorp Ring och Broms- och Kurvkurs.

5 hojar från SMC Uppsala åkte gemensamt 70 mil till SMC:s 40-årsjubileum i Ljungbyhed. Det var Jesper Christensens första (men inte sista) SMC-årsmöte.

När SMC skulle fira sitt 40-årsjubileum i skånska Ljungbyhed blev alla som varit tidigare ordförande inbjudna att vara med. Det blev en lång hojtur tillsammans med några andra från SMC Uppsala. När vi kom fram fick jag inte bo med mina uppsalakompisar. Ett särskilt hus var iordningsställt till oss som varit ordförande tidigare och där finns Aimo, Janne, Leif, Tore och flera andra. På Knutstorp Ring bjöds det på mc-kurs och det var många deltagare. Årsmötesfesten var häftig och Kenneth and the Knutters stod åter på en SMC-scen. Min hemresa från Skåne gick via Motorbanan Skogstorp i Kalmar där jag deltog i säsongsfinal för Solomoppemästerskapet. Än en gång lyckas jag överraska en bingedeltagare.

När jag ser vad som hänt efter 2003, inser jag att det var början till en ny SMC-period i mitt liv.

Det är nog bara på SMC:s årsmöten man kan hitta så olika mc-intressen, custom - touring - supersport.

Höststädning vid klubbkåken i Stångby. Det var tur att det fanns stort lastfordon till alla löv...

Nya Touringar

I juli 2004 åkte Erland o jag på vår första tur tillsammans på varsin hoj. In i det sista var det inte bestämt om det skulle bli norrut mot Högakusten eller söderut mot svärfars hemtrakter i Östergötland.

Det blev det senare "där var det minst mörkt på himlen". Strax söder om Katrineholm hamnade vi i det värsta regnväder jag åkt hoj i. Men med bra regnkläder höll vi oss torra under. Vi besökte Rejmyre Glabruk och Bergs slussar där Göta Kanal kommer ut i Roxen.

När vid stod och tittade på en av de passerande båtarna vid bron över landsvägen, stod en av slussvakterna en liten bit ifrån oss. Hon bar en collegetröja med texten "GÖTA KANAL" på ryggen. Över det hade hon en sele med hållare för kommunikationsradion. Jag, som i mitt arbete jobbade med kvalitetsarbete, kunde konstatera att den som designat tröjan inte hade pratat med den som designat selen. Det blev lite tokigt när en av bokstäverna i texten doldes.

Trots att "det såg mindre mörkt på himlen söderut" hamnade vi i ett rejält regnväder vid Katrineholm. Men med våra regnkläder åkte vi vidare och gnlade på nån trevlig melodi medan bilarna stod stilla längs vägarna.

Det finns många vackra platser i vårt land. Vi hittade en plats vid en sjö i Östergötland där vi pausade.

Slussvakten utan kvalitetssäkrad klädsel.

Vi hann se många av de krokiga småvägarna, innan vi landade hos Erlands mor i Strålsnäs, strax norr om Boxholm. Efter en god natts sömn fortsatte vi på ringlande krokiga vägar mot kusten och Västervik.

Eftersom vi inte tänkt stanna på den kommande helgens musikfestival, fortsatte vi norrut mot S:t Annas skärgård. Bortsett från att det är ett vackert område, kunde vi samtidigt besöka svärfars bror, som sedan många år hade haft sin husvagn uppställd där. Där blev det sent och vi övernattade i förtältet på husvagnen innan hemresan dagen efter.

I september hade SMC sitt Riksårsmöte vid gamla F15-området i Söderhamn. Det blev en rejäl fest som avslutades med budskapet om att SMC Uppsala skulle arrangera nästa årsmöte i SMC. Många vilda idéer dök upp under natten på logementet...

I väntan på färjan vid Stegeborgs Slottsruin.